

OUD MORPHY NIEUWS

Periodiek van de Stichting
"Oud Morphy"

November 1996

UITNODIGING VOOR DE 133ste DIES
OP 15 NOVEMBER 1996

VOORWOORD

Geachte Reünisten van Morphy,

Voor u ligt thans de tweede uitgave van het periodiek 'Oud Morphy Nieuws', het orgaan van de Stichting "Oud Morphy". U kunt in deze uitgave verschillende berichten over Morphy lezen, variërend van zeer lang terug tot zeer recent. Morphy is immers een oude vereniging, waardoor de te overbruggen tijd groot is.

In de afgelopen periode ontvielen ons door overlijden de oud-leden Holleman en van Aardenne. De heer Holleman, lid uit het jaar 1920 en praeses van de vereniging in het jaar 1924, behoort tot de zeer ouden onder de reünisten en was laatstelijk nog aanwezig tijdens het 26ste lustrum in 1993. Van de hand van de heer Belinfante verscheen in het vorige periodiek een bijdrage, waarin onder meer over de jaren van de heer Holleman bij Morphy geschreven werd; dit verscheen nog bij zijn in leven zijn.

De heer van Aardenne, lid uit het jaar 1947 en praeses van de vereniging in het jaar 1951, was tijdens het 26ste lustrum en verschillende diesvieringen nog aanwezig bij Morphy. In menig interview over zijn Leidse tijd werd Morphy genoemd en ook het gebruik, dat hij als praeses niet kon schaken. Van de hand van zijn jaargenoot de heer Molenaar treft u in deze uitgave een bijdrage aan over de tijd van de heer van Aardenne bij Morphy. Wij verliezen twee gewaardeerde reünisten en gedenken hen.

Van deze gelegenheid maken wij tenslotte gebruik alle schrijvers te danken voor hun bijdragen. Het is beslist 'des Morphy' om lang uit te wijden en dit zult u ongetwijfeld aan de lengte van de artikelen kunnen merken. Zonder lange bijdragen is het periodiek immers te snel afgelopen-is het u bekend dat, ondanks alle studie-normen, de ALV's van Morphy steeds langer duren? Dit is uiteraard een goed gebruik, en wij hopen over deze en andere zaken met u van gedachte te kunnen wisselen tijdens de komende dies, die zal plaatsvinden op 15 november aanstaande.

Wij wensen u veel genoegen bij het lezen van dit periodiek,

Het Bestuur van "Oud Morphy".

GIJS VAN AARDENNE, WEINIG SCHAKER, VEEL STUDENT

Gijs van Aardenne kwam, gelijk met mij, in 1947 in Leiden aan. Het was het eerste 'normale' jaar na de oorlog. Wij werden weer kaal geknipt. Je patroon nam je mee naar Kees, de kapper in de Kloksteeg, of naar een ander vertrouwd adres en daar gebeurde het. Zo liepen wij zo'n twee en een halve week als groen rond en vervolgens ving de tijd als corpslid aan. In de loop der jaren werd je bestuurslid van commissies, subverenigingen, disputen e.d. Zo zien we Gijs in de Almanak voor 1950 verschijnen als ab-actis van het L.S.S.G. Morphy, met als praeses Rijn van Dijk, de enige uit onze tijd die echt kon schaken. De Almanak voor 1951 vermeldt G.M.V. van Aardenne als praeses van Morphy. Ik zat al die tijd in militaire dienst, maar toen ik er in september 1951 uitkwam, kon ik Gijs meteen gaan opvolgen als praeses. Op de 'lubavond' hield ik een donderspeech die er op neer kwam, dat Morphy een gezelligheidsvereniging (in een gezelligheidsvereniging) was en dat je om lid te worden nauwelijks behoefde te kunnen schaken. Hoogtepunten waren de bezoeken aan de bevriende schaakgezelschappen van de andere 'erkende' corpora: Paris (Delft), Lasker (Utrecht), Philidor (Amsterdam), Caïssa (Wageningen) en Ludendo Studemus (Groningen). Het werkte: een dikke 25 leden meldde zich aan.

Het studenten-schaken stond -zoals wellicht reeds doorschemerde in het voorafgaande- niet op hoog peil, noch bij ons, noch bij onze zusterverenigingen. De Almanak van 1952 kon dan ook met trots vermelden, dat het afgelopen jaar alle interacademiale wedstrijden gewonnen werden en dat in een westrijd tegen Lasker deze de verdiende 2½ punt te danken hadden aan de drie bij hen meespelende Morphy-leden. Een wedstrijd tegen een interuniversitair Engels studententeam werd echter met 9-0 verloren. Schamper merkte het verslag op, dat deze fanatici de volgende ochtend al weer aan de haard zaten te schaken. Een oud mos werd in ere hersteld: het Collegium schaakte tegen de Commissie van Bijstand (inzake de groentijd) met "twee en dertig kaalhoofdige schaakroboten". Deze waren zodanig getooid en geschilderd dat zij alleen door hun grootte en automatiek van een goed Stauntonspel te onderscheiden waren. Dit alles in het jaar dat Gijs van Aardenne praeses was van Morphy.

De tijd gaat voort. Gijs en ik zien elkaar weer terug in 1957 als jonggehuwden: hij in Dordrecht en ik aan de andere kant van de rivier in Zwijndrecht. Ik herinner mij nog goed de benauwde gezichten van Gijs en zijn vrouw Marijke -toen nog zonder kinderen- toen wij met kraamverpleegster en al over de brug gelopen kwamen naar hun huis in Dordrecht: het ging toch niet hier geboren worden! Aan schaken deden we niet veel in die tijd.

Maar toch- de archieven kunnen leren wanneer precies- togen we gezamenlijk naar het snelschaaktournooi van Morphy. Telkens probeerde ik weer de Noorse opening. Telkens verloor ik. Zo verging het ook Gijs. Tot wij tegenover elkaar stonden. Al spoedig kwamen we remise overeen. We eindigden alzo op de gedeelde laatste plaats, ieder met ½ punt. Dat leverde ons gezamenlijk de poedelprijs op in de vorm van een zakschaakspel. We hebben er nog wel eens mee gespeeld maar de herinnering daaraan is verflauwd. In 1961 verwisselden wij de woonplaats Zwijndrecht voor die van Hillegersberg. De contacten worden minder. We zien elkaar bij feestelijke gelegenheden, temidden van vele anderen. Gijs 'gaat in de politiek'. Daar praatten we echter bijna nooit over. Als hij, even trouw als ik, in november op Sociëteit verschijnt voor het vieren van de dies, roep ik hem toe :“weg met de politici”. Hij grijnst breed. De boodschap komt over: het is niet de politiek die ons bindt. De huiselijke contacten worden weer nauwer nadat gebleken is dat Gijs ongeneeslijk ziek is en het niet lang meer zal maken. We bezoeken hem en zijn vrouw in Dordrecht. Ik stel voor om periodiek, b.v. eens in de vier weken, hem op te zoeken en dan.... te schaken. Vier keer heeft dit maar het geval kunnen zijn. De laatste keer maakten we een afspraak over veertien dagen. Het heeft niet zo mogen zijn. Een week daarna was hij reeds overleden. De herinnering aan een hartelijke vriend blijft behouden.

F. Molenaar

CHATELAÎNES

Om de leden van verdienste en de ereleden op een bijzondere wijze te huldigen bestaan er voor hen sinds enige tijd respectievelijk verzilverde en vergulde chatelaînes. Het gaat hier om kettinkjes met een klein schaakbord als hanger, met aan de andere zijde de tekst 'L.S.S.G. Morphy'. Dit geheel kan aan een horloge-ketting worden bevestigd, hoewel er misschien ook minder oubollige toepassingen mogelijk zullen zijn. Het is hoe dan ook een fraai bezit.

Voor bestelling en nadere informatie kunt u terecht bij het bestuur van de Stichting. Wij kunnen u reeds mededelen, dat de prijzen voor de chatelaînes rond de volgende bedragen liggen: voor de verzilverde uitvoering: circa fl 35,-, voor de vergulde uitvoering: circa fl 55,- en voor een echt gouden uitvoering: circa fl 150,-. Voor de verzending per aangetekende post en voor de echt gouden uitvoering per post met verzekerde waarde, zullen wij u een bedrag van circa fl 10,- rekenen.

DE RUSSELL-COLLECTIE

Begin vorig jaar bevatte een nummer van Schakend Nederland, dat inmiddels Schaakmagazine heet, een opmerkelijk bericht. Hanon W. Russell, een Amerikaans advocaat, zou in het Max Euwe Centrum op 15 mei een lezing houden over zijn bijzondere collectie schaakbrieven. Met name werd genoemd dat hij een brief van Paul Charles Morphy zou tonen. Voldoende reden om hier tesamen met mede-reüinist Phyffer met Morphy-das op de eerste rij bij te zijn. Een select gezelschap van zo'n 30 belangstellenden onder wie Geurt Gijssen was aanwezig, zodat best gesproken kon worden van een 'happy few'.

De heer Russell vertelde eerst hoe hij aan de verzameling is gekomen. In de jaren '70 werd hij door een Amerikaanse weduwe benaderd, die een collectie van circa 20.000 documenten, boeken, wedstrijdformulieren en dergelijke bezat uit de nalatenschap van haar man. Wat moest ze hiermee? Omdat de verzameling bestond uit complete correspondenties, zoals over de match tussen Capablanca en Aljechin, hadden losse brieven door het nogal specialistische karakter weinig waarde. De collectie werd dan ook in zijn geheel overgenomen door de heer Russell. Dit ondanks de aanvankelijke bezwaren van diens echtgenote, die het toen maar 'waardeloos oud papier' had gevonden -zij was in de zaal aanwezig en kon inmiddels delen in het hierover opstijgende gelach. De oudste delen van de collectie bleken echter door de weduwe na het overlijden te zijn wegegooid. Eeuwig zonde natuurlijk en successierecht krijg je zo echt niet terug!

Veel waardevolle documenten zijn ook bijgedragen door Ed Edmonson, de Amerikaan die Bobby Fischer terug aan het schaakbord heeft gekregen. Eén van de oudste documenten dateert van 1859: het is een brief van Paul Morphy aan Gregory Allen. Verder zijn er brieven van Steinitz, Capablanca, Lasker en Botwinnik, om enkele grote namen te noemen. In de pauze was het mogelijk enkele tentoongestelde brieven te bekijken.....onder andere lag daar in een fraai handschrift de originele brief van Paul Charles Morphy!

In het tweede deel van de lezing toonde de heer Russell enkele diabeelden van oude schaakbrieven en voorzag deze van commentaar. Hierna volgde een radio-interview met Aljechin. Het ging om een interview dat in 1938 door de BBC is gehouden en waarvan het origineel zich in de archieven van de BBC bevindt. Eén van de drie bekende kopieën bevindt zich in de Russell-collectie. Het bijzondere hiervan is, dat het voor zover bekend-de enige opname van de stem van deze grootmeester is. Het bleek leuk om te beluisteren.

Aljechin zegt in het interview dat hij denkt dat grote schakers eerder als zodanig geboren worden dan dat ze het door veel oefening kunnen worden. Schaken is een kunst, net als schilderen of muziek: men kan niet enkel de regels volgen, maar moet een eigen visie hebben. Het gaat er niet om een geoefend geheugen te hebben, maar om steeds goed vooruit te kijken. Aljechin werd grootmeester toen hij 16 was en won toen een vaas van de Tsaar; dit was het enige wat hij mee mocht nemen toen hij in 1921 uit Rusland emigreerde. Toch geven zijn dertig jaar ervaring hem nog niet het gevoel dat hij alles over schaken weet. De techniek is van buiten te leren, maar het spel zelf ... Euwe staat bekend als een expert op het gebied van de opening, maar verloor laatst al een partij na de vijfde zet! Tenslotte brengt Aljechin de interviewer aan het lachen door de vraag of het spelen niet erg vermoeiend is te beantwoorden met dat hij het meest ontspant door pingpong te spelen, één van zijn grootste hobby's. Wijselijk eindigt hij dan door te zeggen dat hij geen enkele ambitie heeft om ook hierin wereldkampioen te worden.

Na afloop van de lezing dankten wij de heer Russell voor de interessante lezing en vroegen of het eventueel mogelijk was een kopie van één van de brieven van Morphy te krijgen. Dit bleek echter niet mogelijk, omdat het bestaan van een kopie de waarde van het (unieke) origineel zou doen dalen, maar voor speciale gevallen zou het misschien mogelijk zijn. Zonder ook maar op iets vooruit te willen lopen overhandigden wij Russell later een exemplaar van het eerste nummer van Oud Morphy Nieuws en vertelden over het bestaan van onze toch ook behoorlijk oude schaakvereniging Morphy. Dit viel onmiddellijk in goede aarde en heeft ons intussen een goed contact opgeleverd, waarbij wij diskettes ontvingen met een beschrijving van de inhoud van de collectie. Bovendien volgde later nog -intussen jaar-lijks- een fraaie historische schaakkalender. Het was een bijzondere ervaring om zover tot de 'roots' van onze vereniging te kunnen terugkeren!

W.D. Bierens de Haan

MOORMAN VAN KAPPEN-BOKAAL

Sinds 1990 wordt tijdens de Subverenigingenweek gespeeld om de Moorman van Kappen-bokaal. Het betreft hier een snelschaaktournooi van 5 minuten p.p.p.p. Ook dit jaar was de strijd weer spannend genoeg om de laatste partij op de leestafel te doen plaatsvinden. Inmiddels zijn de volgende winnaars bekend:

1990	O.F.J. Moorman van Kappen
1991	O.C. van Angeren
1992	M.B.C. Kloppenburg
1993	M.B.C. Kloppenburg
1994	M.A. Irwin
1995	M.B.C. Kloppenburg
1996	M.B.C. Kloppenburg

DE MORPHY-SCHAAKTAFEL: WAARHEID EN VERDICHTING

Onlangs werd een nieuw chapter toegevoegd aan de veelbewogen geschiedenis van het Morphyschaaktafeltje. Op een verder wel gezellige avond drongen rugbysers de Zaal binnen en vergrepen zich ditmaal niet aan de Leestafel (wellicht uit vrees zich te vertillen; onder de moordende druk van de temponorm kunnen die natuurlijk niet voldoende glazen meer heffen om de spieren op die taak voor te bereiden), maar aan het iets bescheidener geproportioneerde schaaktafeltje, dat het spoedig begaf. Alles van waarde is immers weerloos, om met de verzekeringsmaatschappij te spreken.

De Commissie voor de Sociëteit Minerva voelde nattigheid, en bood een nieuwe tafel aan, mits het Morphybestuur (op haar kosten) het schaakbord zou leveren. Merkwaardig genoeg schijnt het bestuur niet onmiddellijk bereid te zijn geweest om op dit alleszins redelijke voorstel in te gaan. Pas toen de Commissie dreigde in de tafel een dambord te installeren, zo verluidt, kwam men met het gevraagde over de brug.

Hoe het ook zij, de Morphy-tafel prijkt nu weer fier aan gene zijde van de leestafel, en begint zelfs al weer de vertrouwde slijtageplekken te vertonen (met name op f7; het spel wordt bij het LSSG nog steeds op klassieke wijze gespeeld). Eén en ander lijkt een goede aanleiding om eens de balans op te maken van de geschiedenis van dit markante herkenningspunt in het kolkende tumult van de Zaal.

Over de Morphy-tafel doen zeer veel verhalen de ronde, waarvan sommige canoniëker overkomen dan andere, maar ik zal me hier beperken tot een neutrale weergave van de mij bekende verhalen, in de hoop dat lezers met aanvullingen zullen komen.

Reeds ter gelegenheid van het lustrum van 1993 schijnt het tafeltje als damtafeltje te zijn gebruikt door twee toenmalige betrokkenen, die sindsdien de grootst mogelijke anonimiteit hebben betracht!

Een vorige uitvoering van de tafel moet in de loop van de jaren zeventig door de toenmalige praeses zijn besteld bij de firma Ikea, maar om onduidelijke redenen niet zijn afgehaald. Wat er met de rekening is gebeurd schijnt een goedbewaard geheim te zijn onder opeenvolgende generaties quaestoren, die dan ook geen van allen bereid bleken commentaar te leveren op deze merkwaardige zaak.

Weinig lijkt bekend over het lot van de toenmalige Morphy-tafel tijdens de Brand van 1959. Moeten wij aannemen dat deze verloren is gegaan, of heeft misschien een kloekmoedig bestuurslid met gevaar voor eigen leven dit kostelijk meubel gered, en prijkt het nog steeds bij deze of gene in de salon, zoals ook wel met Perforatoren pleegt te gebeuren?

Enige jaren tevoren was de Watersnood van 1953. Over het lot van onze tafel in die tijd bestaan meerdere lezingen. Eén ervan wil, dat de toenmalige praeses Zeeuw was, en de tafel gebruikt heeft bij reddingswerkzaamheden op zijn geboortegrond. Volgens anderen daarentegen is hij gebruikt om de Wieringerdam te stutten, die zoals bekend niet in Zeeland ligt, en waarvan maar de vraag is of hij wel stutting behoefde. In elk geval, bij zoveel rook moet er vuur zijn, dus ik hoop dat iemand mij opheldering kan geven.

Ook in de oorlog moet er een schaaktafel zijn verdwenen, vermoedelijk door de SS gevorderd, naar Berlijn meegenomen, en daar bij een bombardement verwoest. Toch heet het dat later veld h7 van die tafel nog boven water is gekomen en in een volgende tafel verwerkt. En zelfs Paul Charles Morphy zelf zou al een schaaktafel hebben aangeboden bij zijn bezoek ter gelegenheid van de oprichting van het LSSG in 1863, met recht een Morphy-tafel dus! Wel schijnt hij in een vlaag van paranoia, vermoedelijk samenhangend met het verliezen van een partij, zijn eigen geschenk ook weer te hebben vernietigd.

Ik meen hier in alle bescheidenheid een eerste steentje te hebben bijgedragen aan dit boeiende, nog onontgonnen deel van de Morphy-geschiedschrijving, en hoop vooral op verhelderende reacties van uw kant!

M.F. de Mey (in consultatie met J.R. van Angeren)

4. KÄRTNER SCHACHFESTIVAL

Bij het schrijven van dit bericht is het inmiddels enkele maanden geleden dat dit schaaktournooi heeft plaatsgevonden. Ook dit jaar ontvingen wij een uitnodiging voor dit aantrekkelijk aangekondigde evenement, dat van 28 juni tot en met 7 juli j.l. plaatsvond in Velden am Wörthersee (Karinthië, Oostenrijk). Het betreft hier een jaarlijks terugkerend tournooi. Van deelname door Morphianen hieraan is het tot nu toe nog niet gekomen, maar het is wellicht een goed idee voor reünisten, die schaken en vakantie willen combineren. Voor nadere informatie kunt u terecht bij het bestuur van de Stichting of direct bij Kurverwaltung Velden, Seecorso 2, A-9220 Velden (Oostenrijk). Met Morphy op naar het Schloss am Wörthersee !

VAN DEN PRAESES

Door oud-praeses Kloppenburg, geschreven vlak na de dies van 1995 en nog heel toepasselijk.

Het einde van het jaar nadert. Vuurwerkboeren doen goede zaken, Youp van 't Hek legt de laatste hand aan zijn oudejaarsconference en Morphy maakt zich op voor een nieuw bestuur. Dit is de tijd om het oude jaar te evalueren en om te kijken naar wat er in de toekomst in het verschiet ligt.

Wat het oude jaar betreft: het was lang niet kwaad. De interne competitie loopt, na een aantal jaren van een sluimerend bestaan te hebben geleid, eindelijk goed en wordt goed bezocht. Verder zijn de intercorporale schaakcontacten verbeterd, met als gevolg dat er inmiddels al een aantal Icorex (InterCORporale EXterne) competitiewedstrijden zijn gespeeld. Van de elk jaar terugkerende vaste activiteiten, zoals het Moorman van Kappen-toernooi, gaf vooral de drankschaakpartij tussen mijn voorganger O.C. van Angeren en de president van de Commissie P.D. de Marez Oyens aanleiding tot veel hilariteit. Nog nooit heb ik op een avond zoveel moppen horen tappen. Last but not least kwam tijdens de laatste dies IGM John van der Wiel ons enige schaaklessen geven. Hij moest de volgende dag weliswaar om 7.00 een vliegtuig naar Spanje hebben voor een kwalificatie-toernooi, maar hij stond desondanks tot ongeveer 4 uur 's nachts zich te bezatten op Sociëteit! Tijdens dezelfde dies werden twee nieuwe ereleden van ons Genootschap bekend gemaakt: M.F. de Mey en O.C. van Angeren. Beide heren werden hiermee bedankt voor hun jarenlange inzet.

En dan nu over op de toekomst: de volgende praeses is bekend, het is F.H. Gaarlandt. De rest van het bestuur is nog niet gevormd, maar aan enthousiastelingen is geen gebrek. Er wordt zelfs gefluisterd dat er een vrouw in het nieuwe bestuur gaat komen...

Ik wens U in het nieuwe jaar mooie stukken toe.

M.B.C. Kloppenburg
h.t. praeses Morphii

SCHAAKPARTIJEN VAN DE PRAESES MORPHII

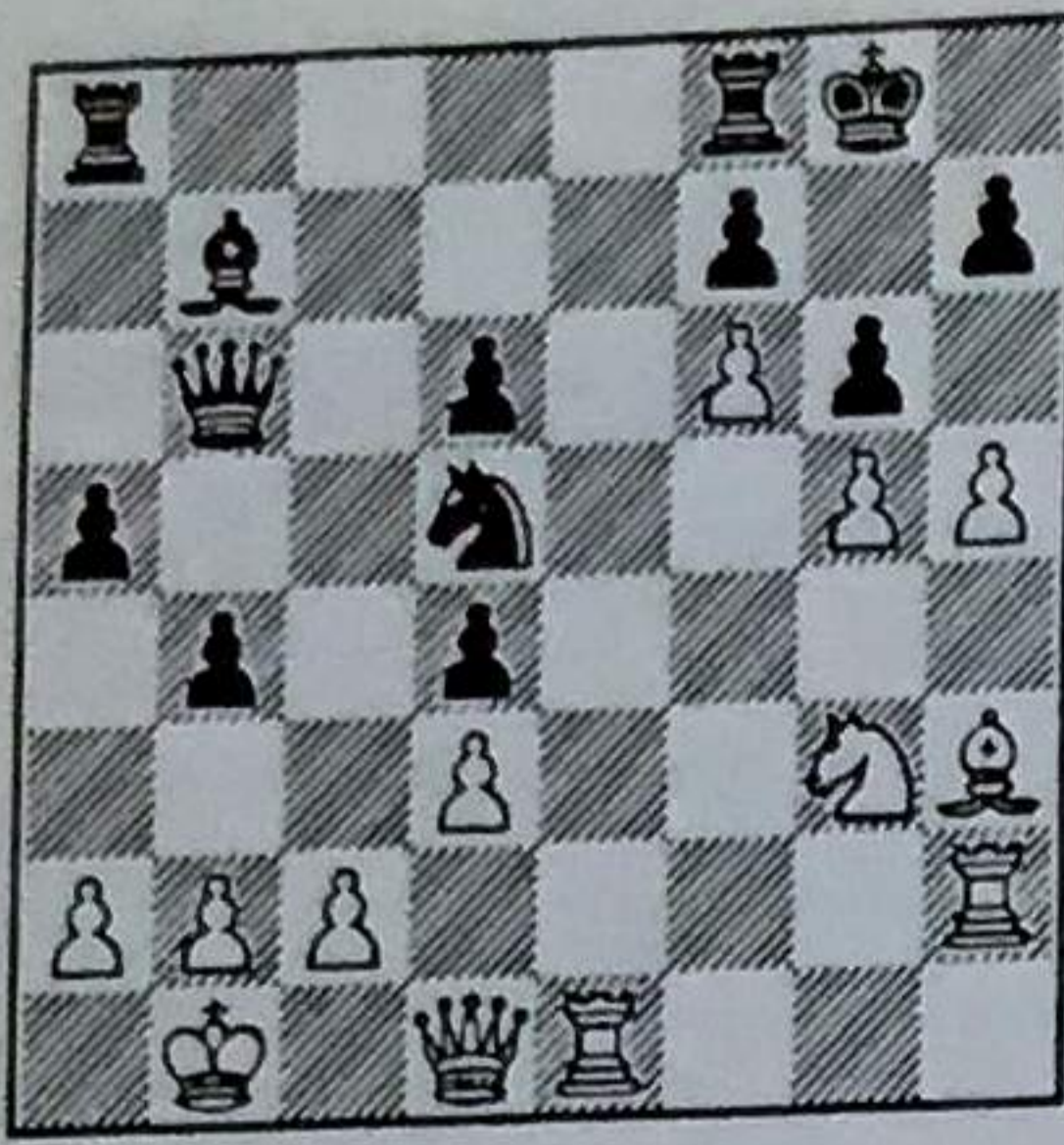
In de serie 'Schaakpartijen van de praeses Morphii' volgt, na de winstpartij van e.t. praeses E.W. van Zwet op Jan Timman, een partij van mijzelf, waarvan vooral het slot de moeite waard is.

LSB-competitie, 3e ronde, De zwarte pion (Lisse) - Morphy.

Wit: M.B.C. Kloppenburg (Morphy)
Zwart: C. Godijn (De Zwarte Pion)

1. e4,	c5
2. f4	De "Grand-Prix Attack"
2. ...,	e6
3. Pf3,	Pc6
4. Pc3,	d6
5. d3,	Le7
6. Le3,	a6
7. Dd2,	b5
8. g4,	Lh4+
9. Pxh4,	Dxh4+
10. Lf2,	Dd8
11. g5,	Pge7
12. o-o-o,	Da5
13. Kb1,	Tb8
14. h4,	b4
15. Pe2,	Dc7
16. Lh3,	a5
17. Pg3,	g6
18. Tde1,	Pd4
19. Dd1,	Lb7
20. Th2,	Ta8
21. f5,	exf5
22. Lxd4,	cxd4
23. exf5,	o-o
24. f6,	Pd5
25. h5,	Db6

Op dit moment staarde mijn tegenstander, als in diep gepeins verzonken, naar zijn eigen koningsstelling. Dit was duidelijk een afleidingsmanoeuvre: er moest dus iets aan de hand zijn aan de andere kant van het bord. Wat kon dat zijn? Aha! Hij dreigt mijn dame te winnen met Pc3+, of misschien toch niet...

26. hxg6!

26. ... , Pc3+

27. Ka1 , Pxd1

28. g7!

28. ... , Pe3

29. Lf5 , Pxc2+

30. Kb1 , Pa3+

31. Ka1 , Pc2+

32. Txc2

32. ... , Lc8

33. Th2 , Lxf5

34. Pxf5 , Tfe8

35. Ph6 mat

Nee hoor, ik heb niets gezien.

Hebbes?

De pointe. De zwarte koning kan geen kant meer op en hoeft alleen nog maar schaak gezet te worden.

Eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik deze zet niet voorzien had. Hij heeft toch geen eeuwig schaak?

Gelukkig, dit kan nog.

Helaas moet ik bij deze partij vermelden dat wij de gehele wedstrijd tegen "De zwarte pion" met 4.5 - 3.5 hebben verloren. Desondanks toch een mooie partij.

M.B.C. Kloppenburg, Schaker

TO RUSSIA WITH LOVE

Een bezoek aan oud-bestuurslid Vollebregt in Sint Petersburg.

Reeds vele jaren begeleidt Morphy haar spruitjes in het buitenland. Eind jaren tachtig was dit een peuleschil gezien Morphy's grootse schaak- en borrelmannen. Om de rust te bewaren besloten Bestuur en Raad van Commissarissen tot het benoemen van een speciaal agent W.V., want "Wat Verder" ?.

In het diepst van de nacht kreeg onze agent de opdracht waardige tegenstanders te vinden voor een partij studentenschaak. Na vele omzwervingen kwam hij aan in Sint Petersburg, het Parijs van het Oosten. Hier betrok hij zijn eenvoudige domicilie, zich zo vereenzelvigend met de gemiddelde Rus. Agent W.V. is het Russisch gebied geheel meester dankzij onze Alma Mater! Zijn werkplek is nu de statige postgraduate bibliotheek van de Universiteit van Sint Petersburg aan de Njevski Prospekt: een uiterst representatieve dekmantel voor Morphy's subversieve praktijken in het post-communistische Rusland.

Naast westerse agentschappen heeft agent W.V. zich niet ledig gehouden met behulp van wodka en Russische vrouwen. Hij helpt hen zich staande te houden in de internationale wetenschappelijke wereld, hun artikelen omzettend in goed Engels. Maar hoe belangrijk de dame ook is in en buiten het schaakspel, zij blijft onderdeel van een team waarin ook raadsheren zijn. Dat indachtig besloot het Morphy-Bestuur om het rendement van onze agent eens in het licht te stellen. Zo heeft het Morphy-bestuur begrepen, dat onze kosmopoliet (te?) veel is opgegaan in uitheemse activiteiten in deze bizarre metropool. Een inmenging in zijn aangelegenheden was noodzakelijk voordat ons kostbaar menselijk kapitaal geheel in rook zou opgaan.

En zo werd uw speciale verslaggever op pad gestuurd om de banden van speciaal agent W.V. met Morphy weer op te bouwen. In zo'n grootse stad kan Morphy wat makkelijk op de achtergrond raken. Middels interviews met talloze studenten was hij er echter achter gekomen, dat er geen Sint Petersburg's Studenten Schaak Gezelschap bestond! Een ieder vond, dat de Russische Staat dit maar moest oprichten. Het communisme heeft klaarblijkelijk diepe wonden nagelaten in de ziel van onze kameraden. Moet je zelf een schaakgezelschap oprichten? En als je dan terugkeert naar je vaderland? En is dat dan hún Studenten Schaak Gezelschap of het ónze? Op deze vragen kon ik geen eenvoudig antwoord geven. Onze speciaal agent blijft echter de belangstelling voor schaak stimuleren. Toen hebben uw speciaal agent en correspondent maar genoten van de stad, met haar schitterende paleizen, kanalen, Njevski-Prospekt, kathedralen, maffia en redelijke prijzen. Nog enkele tips voor als u zelf onze speciaal agent wilt bezoeken: laat uw auto thuis, koop alleen wodka zonder methanol in de fles, koop geen roebels, probeer geen kunst uit te voeren. Wil Vollebregt heet u van harte welkom!

H.L. Keijer

BESTUUR MORPHY 1996-1997

F.H.F.H. Gaarlandt	- praeses
Mej. B. Meiborg	- ab-actis
L. Linnebank	- quaestor
J.W.F. Huurman	- assessor I (competitie)
S. Wiersma	- assessor II (Icorex)
R. Heeremans	- assessor III (nestor)

RAAD VAN COMMISSARISSEN 1996-1997

M.B.C. Kloppenburg	- president
O.C. van Angeren	- lid
M.L. Smit	- lid

BESTUUR STICHTING "OUD MORPHY"

Drs M.F. de Mey	- voorzitter
Mr W.D. Bierens de Haan	- secretaris-penningmeester
F.H. Gaarlandt	- bestuurslid q.q.
M.B.C. Kloppenburg	- bestuurslid q.q.